

ה"ת 3221/01/17 - יאסר חאג'ב נגד שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן

בית משפט השלום בקריית שמונה

ה"ת 3221-01-17 חאג'ב נ' שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן
תיק חיצוני: .

בפני	כב' השופט מורן מרגלית, סגן נשיא
מבקשים	יאסר חאג'ב
נגד	
משיבים	שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן

החלטה

פתח דבר:

ביום 2.1.17 הוגשה מאת המבקש בקשה בהתאם לסעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח חדש) התשכ"ט-1969 (להלן: **הפקודה**) במסגרתה עותר הוא להשיב לידיו רכב מסוג "אודי" שמספרו 98-509-18 (להלן: **הרכב**) אשר נתפס במסגרת החקירה המשטרתית העומדת בבסיסו של תיק ת"פ 62615-11-16 של בית משפט זה.

כעולה מהבקשה ומטענות הצדדים, ביום 21.11.16 נתפס הרכב הנ"ל מידי של תייסיר חאג'ב אסדי (להלן: **הנאשם**), שהינו אחיו של המבקש, לאחר שהיה מעורב לכאורה בעבירות של קשירת קשר לביצוע עוון, הסגת גבול פלילית, היזק לרכוש במזיד וגניבה, אשר בוצעו באמצעות שימוש ברכב.

דיון בבקשה התקיים במעמד הצדדים ביום 12.1.17.

טענות המבקש:

במסגרת בקשתו בכתב, טען המבקש כי הינו בעלים היחידי של הרכב הנ"ל וכי השימוש שעשה אחיו ברכב במהלך ביצוע העבירות לא היה בידיעתו ושלא בהסכמתו.

המבקש טען עוד, כי המשך תפיסת הרכב בידי המשטרה גורם לו לנזק כלכלי רב שכן, הרכב משמש אותו ואת יתר בני משפחתו לצרכי עבודה ופרנסה.

המבקש הוסיף, כי הותרת הרכב בידי המשטרה אף פוגעת ברכב עצמו וזאת עקב אי טיפול ותחזוקה מתאימה.

במסגרת הדיון חזר ב"כ המבקש על טיעונו בבקשה והפנה לבש"פ 7715/97 במסגרתו נקבע הרציונאל להשבת

תפוסים שנתפסו לשם חילוט.

ב"כ המבקש הדגיש, כי שימושו של הנאשם ברכב נעשה ללא ידיעת המבקש וללא השתתפותו.

טענות המשיבה:

מנגד טענה המשיבה כי התפיסה בוצעה כדין וכי יש לדחות הבקשה.

ב"כ המשיבה ציין כי אין מחלוקת שברכב בוצעו עבירות פליליות וכי אין מחלוקת שהמבקש הינו בעל הרכב.

בנוסף ציין ב"כ המשיבה, כי מלבד הצורך בהחזקת הרכב לצורך חילוטו בסיום ההליך, מתבקשת החזקתו גם משום שהמדובר בראיה נדרשת בתיק הפלילי.

ב"כ המשיבה ציין כי בבדיקה שנערכה עם קצין החילוט המחוזי עולה כי ערך הרכב הינו 10,000 ₪ וכי במידה ויופקד סך של 3,000 ₪ על-ידי המבקש, הרי שהמשיבה תסכים לשחרור הרכב בתנאי של איסור דיספוזיציה ברכב.

דין והכרעה:

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים ועיינתי בתיק החקירה אשר הוגש לעיוני, הגעתי לכלל מסקנה כי תחת קביעת תנאים מסוימים ניתן להורות על שחרור הרכב ואנמק.

המקור הנורמטיבי לתפיסת חפצים מצוי בהוראתו של סעיף 32(א) לפקודה, הקובע כדלקמן:

"רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה".

כמו כן, במסגרת סעיף 34 לפקודה הנ"ל נקבעת סמכותו של בית המשפט ליתן הוראות ביחס לתפוסים אשר נמצאים בידי המשטרה, באופן הבא:

"על פי בקשת שוטר שהוסמך לכך על ידי קצין משטרה בדרגת מפקח משנה או בדרגה גבוהה מזו דרך כלל או לענין מסויים (להלן - שוטר מוסמך), או על פי בקשת אדם התובע זכות בחפץ, רשאי בית משפט שלום לצוות כי החפץ יימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או שינהגו בו אחרת כפי שיורה בית המשפט - הכל בתנאים שייקבעו בצו".

במסגרת רע"פ 1792/99 אלי גאלי נ' משטרת ישראל (פורסם במאגרים המשפטים) עמד כב' השופט מ' חשין על האיזון שעל בית המשפט לערוך בשאלת המשך תפיסתו של חפץ ובכלל זה כלי רכב, אשר לגביו נטען כי נעשה בו שימוש לביצוע עבירות פליליות:

" לא ייעלם מעינינו, כי המשך החזקת החפץ שנתפס בידי המשטרה יש בו כדי לפגוע בזכות הקניין של הבעלים - מעבר לפגיעה שהייתה בעצם התפיסה - ומכאן עשויה שתילמד חובה המוטלת על המשטרה - ועל בית-המשפט בשיבתו לביקורת על מעשי המשטרה - לבדוק ולמצוא לא אך אם תפיסת הנכס נעשתה לתכלית

ראויה אלא גם אם המשך החזקת הנכס בידי המשטרה אינו פוגע בבעלים במידה העולה על הנדרש. לשון אחר: שומה עליו על בית-המשפט לבדוק ולמצוא אם קיימת חלופה אשר תשיג את תכלית "מעצרו" של הנכס, אך פגיעתה בבעל הזכות בנכס תהא פחותה מן הפגיעה בו אם תמשיך המשטרה ותחזיק בנכס".

זאת ועוד, במסגרת בש"פ 342/06 חב' לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים המשפטיים) עמדה כב' השופטת א' פרוקצ'יה על הפרמטרים שעל בית המשפט לקחת בחשבון במסגרת שקילת האפשרות לשחרר את התפוס ל"חלופת תפיסה", כדלקמן:

"השאלה הראשונה מתמקדת בעצם קיומה המתמשך של עילת תפיסה. בחינתה מחייבת התייחסות, בין היתר, לשלב ההליך הפלילי, בנקודת הזמן הרלבנטית, אם מדובר בחקירה, מה סיכוייה להבשיל לכתב אישום ולמשפט; האם החשש לשימוש בחפץ לצורך ביצוע עבירה עתידית עודנו קיים, ומה עוצמתו; האם יש הסתברות לקיום משפט, ומה מידת הצורך בחפץ כראייה, ומה סיכויי ההרשעה העשויים להביא בעקבותיהם גם לחילוט החפץ, וכיוצא באלה שיקולים...

השאלה השנייה מתמקדת באפשרויות שחרור החפץ והתנאים לכך, בהינתן קיומה של עילת תפיסה מתמשכת. במסגרת זו יש לשקול את הצורך בהמשך התפיסה כדי להגשים את תכליתה מול עניינו של הפרט הנפגע בזכות קניינו, ולבחון את אפשרות האיזון בין השניים באורח מידתי".

ובהמשך הדברים:

"... בשיקולול האינטרסים, תוערך מצד אחד מידת הצורך בהשגרת התפוס בידי המשטרה בהתאם לעוצמת התכלית שהתפיסה נועדה להשיג בנסיבות המשתנות של ההליך הפלילי המתפתח; מצד שני, ייבחנו היבטים שונים הנוגעים בטיבו של החפץ מבחינת בעל הקניין, כגון האם מדובר בחפץ שהחזקה בו מותרת על פי דין... מה מידת נחיצותו של בעל הקניין בחפץ, ושיעור נזקו משלילת החזקתו בטרם הסתיים ההליך הפלילי. בהקשר זה, עשוי להיות הבדל בין תפוס המשמש אדם לעיסקו ולמשלח-ידו, לבין תפוס שאינו בר-שימוש יומיומי".

מכל המקובץ לעיל עולה, כי לצורך הכרעה שיפוטית ביחס לתפוסים על בית המשפט לאזן בין האינטרס הציבורי, הכולל בין היתר את הסיכון לביצוע עבירות פליליות חדשות באמצעות החפץ במידה וישוחרר, כמו גם את אפשרות הבאת החפץ כראיה במסגרת ההליך המשפטי ומימושו וחילוטו בסיומו של ההליך ובין, הפגיעה בקניינו של בעל החפץ.

לגופו של עניין:

כפי שנטען על ידי הצדדים, אין מחלוקת כי הרכב הנ"ל נמצא בבעלותו של המבקש וכי אחיו, הנאשם, ביצע לכאורה שימוש ברכב לביצוע עבירות פליליות.

עיון בתיק החקירה מעלה כי אין כל ראייה שהמבקש היה מודע למעשיו הפליליים של הנאשם ברכב ומכח קל וחומר, אין כל ראייה לכך שהמעשים נעשו בהסכמתו או באישורו של המבקש.

עוד עולה מחומר הראיות (ראה למשל הודעתו של המבקש מיום 22.11.16 שעה 15:36 שורות 2-4 וכן הודעת הנאשם מיום 22.11.16 עמ' 2 שורות 23-24) כי הרכב הנ"ל נמצא בבעלותו של המבקש וכי כל המשפחה עושה ברכב שימוש, לרבות לצורך עבודה בדיר של המשפחה וכן על-ידי האח הצעיר של המשפחה בשם בהה אשר משתמש ברכב לצורך

נסיעה ללימודים.

בנסיבות האמורות, סבורני כי יש בהותרת הרכב בידי המשטרה לפרק זמן ארוך ועד לסיום ההליך המשפטי, אשר כיום טרם החלו להישמע בו הראיות, יש משום פגיעה בלתי מידתית בעניינו של המבקש, באשר המדובר ברכב המשמש את בני המשפחה לפרנסה ולצרכים חשובים אחרים.

איני מתעלם מכך, כי לכאורה קיימת הצדקה בסופו של יום להורות על חילוט הרכב, באשר כאמור בוצעו באמצעותו, באופן ישיר, עבירות פליליות חמורות, אף איני מתעלם מכך כי המדובר בראיה בתיק הפלילי המתנהל ואולם, כאמור סבורני כי יש בקביעת תנאים מגבילים כדי להבטיח את התכליות העומדות בבסיס תפיסת הרכב.

סוף דבר:

לאור כל האמור לעיל, אני מורה על שחרור הרכב לאחר מילוי התנאים הבאים:

1. הפקדה במזומן או באמצעות ערבות בנקאית בסך 3,000 ₪.

2. יירשם עיקול על הרכב לטובת המדינה במשרד הרישוי.

3. יאסר על המבקש או מי מטעמו לבצע כל דיספוזיציה ברכב.

4. המבקש יעמיד את הרכב לרשות משטרת ישראל בתוך 48 שעות מרגע שתורה לו האחרונה על כך, זאת הן לצורך הבאתו לבית המשפט במהלך המשפט והן לצורך חילוטו בסוף ההליך.

במידה והמבקש לא יעמוד בתנאים הנ"ל, יוותר הרכב בידי המשטרה עד לסיום ההליך הפלילי בתיק ת"פ 62615-11-16 של בית משפט זה.

להודיע לצדדים.

ניתנה היום, י"ט טבת תשע"ז, 17 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.